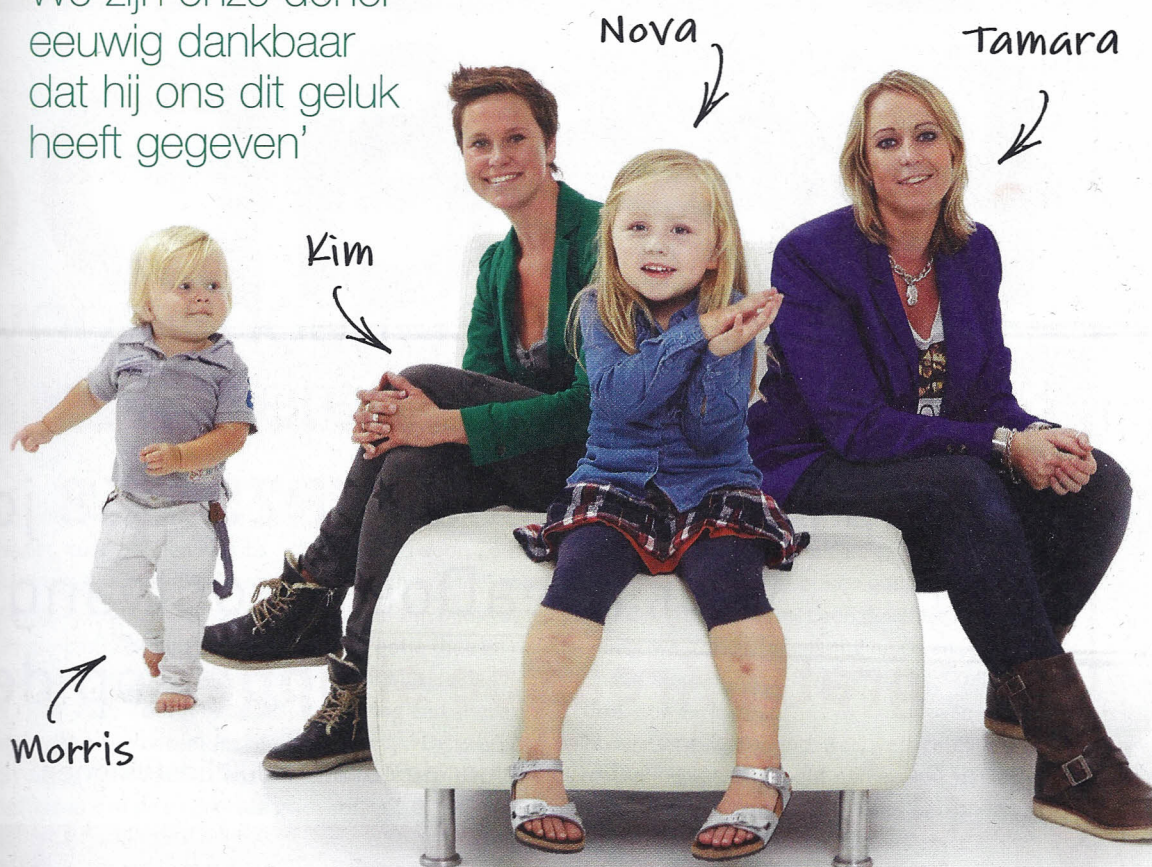

'We zijn onze donor
eeuwig dankbaar
dat hij ons dit geluk
heeft gegeven'

Tamara (34) is getrouwd met **Kim (34)**. Samen hebben ze twee kinderen, **Nova (4)** en **Morris (1)** van dezelfde donor.

Tamara: "Zij is degene met wie ik oud wil worden, zij is degene met wie ik het mooiste wil delen wat er bestaat: kinderen hebben. Dit wist ik meteen, toen ik Kim bijna tien jaar geleden ontmoette. En gelukkig dacht zij hier precies hetzelfde over. Op het moment dat we er allebei klaar voor waren, schreven we ons in bij een donorbank. Maar na vijf jaar wachten was er nog steeds niemand beschikbaar. Heel frustrerend. Daarom besloten we via internet zelf naar een geschikte donor te zoeken. We hebben uiteindelijk met twee mannen afgesproken in een restaurant. De ene was een fijn persoon, maar we zaten niet op één lijn. De ander was meteen perfect. We dachten over alles hetzelfde en het voelde meteen vertrouwd. Bovendien was het ook nog eens een knappe man. Inmiddels zijn Kim en ik allebei een keer zwanger geweest. Van dezelfde donor. Hij speelt geen rol in de opvoeding, maar we hebben wel jaarlijks contact met hem, om elkaar op de hoogte te houden over

belangrijke dingen. Bovendien kunnen Morris en Nova, als zij dit later zelf willen, hem altijd ontmoeten. Onze zoon Morris is nog iets te jong om zich bewust te zijn van de situatie. Soms roept hij ineens 'papa'. Maar Nova zegt dan altijd heel schattig: 'Nee Morris, wij hebben geen papa! Wij hebben twee mama's!' Als gezin hebben we het heel goed samen. Het liefst heb ik ze 24 uur per dag, 7 dagen in de week om me heen. En dat is dan eigenlijk nog te weinig. Kim en ik zijn dankzij het moederschap nog meer naar elkaar toe gegroeid. Mensen zeggen soms: 'Jullie doen en denken als een eeneiige tweeling.' Maar we zijn gewoon, ook na tien jaar, nog altijd dolverliefd! Eens in de zoveel tijd gaan de kinderen logeren bij opa en oma en gaan we samen op pad. Filmpje, sushi eten. Dat is intens genieten. Al kunnen we de volgende ochtend ook nooit lang wachten om onze kindjes weer te zien en op te halen. Ik smelt als Nova een arm om me heen slaat en zegt dat ze van me houdt. Of als Morris op me af komt rennen en ik een lekkere natte zoen van hem krijg. Kim en ik zijn onze donor eeuwig dankbaar dat hij ons dit geluk heeft gegeven. Niets of niemand komt hier ooit nog tussen!"

Tekst: Linda Slagter. Foto's: Robert Elsing. Visagie: Wilma Scholte.